

CENJENI PREJEMNIKI NAJVIŠJIH PRIZNANJ PZS!

Štirje srčni možje, »ki iz Bohinja pridejo na vrh Triglava prvič, odkar svet stoji«, pa kasneje Piparji – pobudniki, snovalci in soustanovitelji Slovenskega planinskega društva leta 1893, so postavili temelje slovenskega planinstva, ki so se utrdili in skozi dolgo zgodovino obrodili obilo sadov, v katerih so vpeta velika dejanja številnih generacij odličnih planincev in planink.

Srčnost, pogum, vztrajnost, predanost, požrtvovalnost, človeška odprtost, predvsem pa velika ljubezen do gora odlikujejo tudi vas, letošnje prejemnike najvišjih priznanj PZS. Kot prostovoljci ste opravili izjemno delo za širitev planinskega gibanja v Sloveniji in ga vsak po svoje zaznamovali. Prav vsi ste prispevali k rasti in ugledu slovenskega planinstva ter s tem postali tudi najboljši zgled mladim ljudem v naših vrstah.

Najvišja priznanja PZS so skromna pozornost in edina nagrada, ki vam jo lahko podelimo za vaše dolgoletno prostovoljno delo na različnih področjih planinske dejavnosti. Ta priznanja so odraz spoštovanja do vaših naporov in prizadevanj v matičnih društvih in v organih PZS, ki so sprejeli odločitev o podelitvi priznanj.

Prepričani smo, da boste tudi v prihodnje ostali tesno povezani s planinsko društveno dejavnostjo, saj kdor dela s srcem, ne odneha kar tako. Ob iskreni zahvali za opravljeno delo in čestitkah ob podelitvi najvišjih priznanj vam želimo zdravja in trdnega koraka po planinskem svetu.

Bojan Rotovnik, predsednik PZS
Miro Eržen, podpredsednik PZS
Tone Jesenko, podpredsednik PZS
Roman Ponebšek, podpredsednik PZS

SPOŠTOVANI NAGRAJENCI, SPOŠTOVANI GOSTJE, PLANINKE IN PLANINCI!

Gore so me zanimala in privlačile, odkar se zavedam samega sebe. Član planinske organizacije sem postal že kot osnovnošolec, alpinist v srednji šoli, gorski reševalec samo nekaj let pozneje. Mnogo let pa sem potreboval, da sem spoznal, kako velika organizacija je Planinska zveza Slovenije, katere del sem. Bilo mi je samoumevno, tako kot večini Slovencev, da v gore vodijo markirane poti, ki jih nekdo ureja, da jih nekdo na nevarnih mestih primerno zavaruje, da so gore posejane s kočami in bivaki, ki jih je nekdo zgradil in jih oskrbuje, da imajo zimске sobe, kamor se lahko zatečem v zimskem času, da je nekdo nekje, kjer lahko plačam članarino, ki mi nudi določene ugodnosti, da nekdo organizira alpinistične odprave, ... Še in še bi lahko našteval. Z leti sem seveda dobival vpogled v organiziranost Planinske zveze in začel opravljati tudi posamezne naloge v okviru organizacije, postal sem »nekdo nekje«.

Ta »nekdo nekje« ste tudi vi. S svojim dolgoletnim delom ste zrasli iz anonimnosti in postali pomemben kamenček v mozaiku, ki se imenuje Planinska zveza Slovenije. Že dolgo niste več »nekdo« in »nekje«, imate svoja imena in priimke, delujete v točno določenih društvih in ste nepogrešljivi za delovanje te neverjetno velike in razvejane organizacije. Vaše delo na številnih področjih planinstva je postalo tako obsežno in pomembno, da ste danes slavnostni nagrajenci. Današnji dan je namenjen vam, da se vam zahvalimo za vse ure, dneve in leta požrtvovalnega dela na področju planinstva, za vse, kar ste doprinesli k temu, da je planinstvo pomemben dejavnik naše družbe, ki ureja, vzgaja in navdušuje vse in vsakogar, ki je povezan z gorami.

Hvala vam in moje iskrene čestitke.

Andrej Štremfelj

Darko Butinar (21. 3. 1942) Obalno planinsko društvo Koper

Darko Butinar je vseskozi aktiven član OPD Koper. Že leta 1971 je bil eden od ustanoviteljev Mladinskega odseka, ki ga je potem uspešno vodil deset let. V tem času so ustanavljali planinske skupine po osnovnih in srednjih šolah, uvedel je akcijo Ciciban planinec, planinske šole, taborje za mlade. Dve leti je bil tajnik OPD Koper. Od vsega začetka sodeluje pri povezovanju z bližnjimi istrskimi in reškimi planinskimi društvi, prej pa je imel pomembno vlogo pri pobratenjih s PD iz vseh republik bivše Jugoslavije. Kot predsednik društva je med drugim organiziral tedenske ture po gorah Jugoslavije, ki so se jih radi udeležili tudi člani sosednjih društev: SPD Trst, PD Snežnik Ilirska Bistrica in drugi.

Društvo je uspešno vodil med leti 1981–1983 in 2001–2007. V tem času je bil glavni organizator slovesnosti ob 50-letnici ustanovitve društva ter ob 40-letnici Tumove kočice. Poskrbel je tudi za izdajo zbornika. Vse do danes sodeluje pri vzdrževalnih in obnovitvenih delih na koči; že leta 1986 sta z dr. Zegom uredila vpis kočice v zemljiško knjigo.

Še vedno je aktiven: je večletni predsednik nadzornega odbora OPD Koper, sodeluje v promocijskem odseku, kjer je tudi član in koordinator pevске skupine, udeležuje se delovnih akcij, je vodnik in več mandatov predsednik komisije za priznanja pri OPD Koper. Deluje povezovalno, njegov doprinos k razvoju planinstva v Istri je pomemben in prepoznaven.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS ter spominske plakete.

Ernest Preglav (14. 1. 1940) Planinsko društvo »Bricnik« Muta

Ernest Preglav je član Planinske zveze Slovenije od leta 1958. Ko so se leta 1972 združili planinci iz Vuzenice in Mute v skupno društvo PD Vuzenica–Muta, je bil izvoljen za tajnika društva. To delo je vestno opravljal do leta 1982. Kot odličen planinski vodnik kategorij A, B in D je vedno z vso resnostjo načrtoval in izvedel ture. Z ženo in prijatelji je osvojil skoraj vse slovenske vrhove in se povzpел na zavirljivo visoke tuje gore.

Leta 1995 je aktivno sodeloval pri ustanavljanju PD »Bricnik« Muta. Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen za tajnika društva, od 2000–2011 je bil njegov predsednik. Zelo se je trudil, da je društvo delovalo kar najboljše. Prav on ima največ zaslug, da smo 1. 6. 2002 s prizadevnim prostovoljnim delom in z veliko pomočjo občine uredili v prostorih nekdanjega hleva na Zgornji Muti planinsko sobo, ki je v ponos nam in kraju.

Ernest je zaslužen za podpis listine prijateljstva s PD Lipnica iz Avstrije. Kot vodnik se udeležuje vsakoletnih skupnih izletov in poskrbi za izvedbo srečanj obeh upravnih odborov. Bil je pobudnik mnogih društvenih aktivnosti, kot so: vsakoletni novembrski izlet v neznano, zimski novoletni pohod na naš hišni vrh Bricnik, »abrahamovanje« članov, nočni izlet ob polni luni... Vneto sodeluje tudi v markacijskem odseku in odseku za varstvo narave. Nekaj časa je bil zadolžen tudi za Koroško planinsko pot v okviru MDO PD Koroške. V društvu posebej cenimo njegove fotografske dosežke.

Za zavzeto in vestno delo je dobil vrsto priznanj v lokalni skupnosti, v MDO PD Koroške, v PZS in v PD Lipnica iz Avstrije.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS.

Gregor Rupnik (10. 2. 1944) Planinsko društvo Bovec

Gregor Rupnik se je začel ukvarjati s planinstvom že pred več kot 55 leti, točneje leta 1958, ko se je vpisal v takratno PD Ljubljana. Tam je opravil izpit za gorskega stražarja, pozneje je postal inštruktor, leta 1963 pa se je včlanil še v APD, opravil alpinistični tečaj in čez čas postal tudi njegov predsednik. Sodeloval je v alpinističnih odpravah po oddaljenih tujih gorstvih, kjer si je nabral veliko izkušenj, ki jih je kasneje nesebično posredoval mlajšim. Deloval je tudi kot mladinski voditelj, planinski vodnik in inštruktor za gibanje v gorskem svetu. Leta 1969 je na izrecno vztrajanje takratnega predsednika PZS dr. Miha Potočnika sprejel dveletno predsedovanje Mladinski komisiji pri PZS. Sodeloval je na različnih tečajih za mentorje planinske vzgoje.

Že desetletja je aktiven v MDO PD Posočja, katerega predsednik je že tretji mandat. Udeležuje se praktično vseh občnih zborov društev s tega območja, kjer pogosto sočasno zastopa PZS, pa zborov posoških vodnikov, proslav in raznih drugih planinskih dogodkov. Zelo je aktiven v Srečanju treh dežel, za kar je 1914. leta dobil priznanje v Trbižu.

Seveda se redno udeležuje sej UO PZS in na njih aktivno sodeluje. Redno sklicuje seje MDO PD Posočja in društva ažurno seznanja o dejavnostih,

novostih in spremembah na PZS. Po njegovi zaslugi MDO PD Posočja zgledno funkcionira. Vsako leto ga opazimo na skupščini PZS.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, srebrnega in zlatega častnega znaka MV ter srebrnega znaka PJZ.

Hubert Kovačič (5. 12. 1941) Planinsko društvo Prevalje

Hubert Kovačič je bil že v mladosti velik ljubitelj narave in gora, leta 1965 pa se je včlanil v PD Prevalje. Bil je izredno dejaven, saj je bil prav zato dolga leta član upravnega odbora. V letih 1980–1984 je bil član gradbenega odbora in vodja del pri gradnji prizidka kočice na Uršlji gori. Pri tem je opravil tudi veliko prostovoljnega fizičnega dela, zato je njegov prispevek še večji.

Leta 1981 je postal planinski vodnik. S svojim znanjem in sposobnostmi vodenja je organiziral mnogo nepozabnih izletov po slovenskih in avstrijskih planinah. Zaradi njegove prijaznosti in dostopnosti se je v društvo včlanjevalo vedno več mladih. Hubert je še vedno aktiven vodnik, že desetletja v zimskem času dežura v Domu na Uršlji gori, rad svetuje obiskovalcem, pomaga pri pripravi drv in opravi marsikatero vzdrževalno delo. Kot planinec in ljubitelj narave se ukvarja tudi s čebelarstvom, je član UO Čebelarkega društva Prevalje in mentor mladim čebelarjem na OŠ Franja Goloba Prevalje.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, priznanja častni vodnik ter spominske plakete.

Janko Ažman (24. 8. 1945) Planinsko društvo Dovje–Mojstrana

Janko Ažman spada v generacijo Mojstranških veveric, skupine, ki je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja z vzponi v domačih in tujih gorstvih dosegla največje dosežke mojstranskega alpinizma. Je udeleženec odprave na Istor-o-nal ter dveh odprav na Makalu. Čez 40 let je med tistimi, ki tvorijo steber gorskega reševanja v Mojstrani. Deset let je bil član UO društva in je še vedno aktiven v gospodarskem odboru.

Janko Ažman ni samo dolgoletni alpinist, planinski delavec in gorski reševalec, odlikuje ga tudi prijazen odnos do soljudi, saj je vedno pripravljen

pomagati drugim organizacijam in društvom, zaradi česar je spoštovan in cenjen krajan. To potrjujejo številna priznanja, ki so mu jih podelili za njegovo izjemno prostovoljno delo in razdajanje. Med temi je tudi svečana listina PD Dovje–Mojstrana, kar je najvišje priznanje, ki ga svojim članom podeljuje domače društvo.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, spominske plakete, zlatega znaka PZJ, reda zaslug za narod s srebrnim vencem, reda zaslug za narod z zlatim vencem ter plakete CZ.

Jože Težak (14. 3. 1935) Planinsko društvo Poljčane

Jože Težak je v Poljčane prišel iz Bele krajine. Takoj je začutil, da kraj živi in diha s planinstvom, zato se je vključil v delo društva. Pomembno vlogo je odigral v začetku šestdesetih let, ko je bil ustanovljen gradbeni odbor za postavitev kovinskega razglednega stolpa na Boču. Tedanji odgovorni v društvu so hitro prepoznali, »iz kakšnega testa« je Jože, zato so ga prepričali, da je leta 1964 prevzel vodenje društva. Predsednik je ostal polnih 30 let. Društvo je v tem času doživelo razcvet, število članov se je s 400 povzpelo na skoraj 1000. Leta 1993, ko je krmilo prepustil mlajšim, je še vedno štel 850 članov. Društvo je štirikrat temeljito prenovilo in povečalo planinski dom na Boču. Postavili so depandanso in brunarico, obnovili razgledni stolp in vodovod, uredili igrišča in pisarno. Jože je v svoji službeni karieri zasedal pomembne položaje v gospodarstvu. Poslovnih partnerjev in funkcionarjev ni nikoli pozabil spomniti na nujen razvoj planinstva v Poljčanah in tako izprostiti potrebna sredstva za investicije. Na njegovo pobudo in na predlog PD Poljčane je občina z odlokom razglasila Krajinski park Boč in zaščitila rastišče velikonočnice.

Znal je motivirati svoje sodelavce v organih društva, da so razvijali planinske skupine v vrtcu in osnovni šoli. Skrbel je za izletništvo, vodništvo, markacijski in mladinski odsek, od koder društvo še sedaj črpa kadre, vodi skupino seniorjev, organizira delovne akcije, skratka: ne zmanjka mu energije in idej.

Je prejemnik srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, zlatega znaka PZJ ter spominske plakete.

Leon Lavrič (13. 10. 1964) Planinsko društvo Moravče

Leon Lavrič je soustanovitelj PD Moravče, pred tem je bil aktiven v PD Matica Ljubljana in PD IMP, kjer je bil tudi član upravnega odbora. Vodnik PZS je od leta 1984. Ves čas vodi izlete po domovini in tujini, sodeluje pri planinskih aktivnostih v vrtcih in osnovnih šolah, dela z osebami s posebnimi potrebami in upokojenci. Srečamo ga na zimovanjih, na poletnih planinskih taborih in čistilnih akcijah. Je načelnik vodniškega odbora, svoje bogato znanje rad prenaša na svoje pohodnike. Z veliko mero potrpežljivosti in čuta za varovanje narave skrbi za osebno rast vsakega planinca.

17 let je bil tajnik PD Moravče, zadnjih pet let pa je predsednik društva. Kot član gradbenega odbora ima na svojem »računu« čez dva tisoč prostovoljnih ur pri gradnji planinskega doma, za katerega mu še sedaj ni žal časa, ko gre za urejanje in vzdrževanje. Prostovoljstvo je zanj vrednota, s katero živi. Na sejah MDO PD KBO je s svojimi predlogi soustvarjal medsebojno povezanost in prispeval k dobremu delovanju MDO PD. Je avtor knjige »Odvse blišča moravških gradov«, v katerem opisuje znamenitosti in lepote moravske doline. Sodeluje tudi v drugih nevladnih organizacijah v lokalnem okolju, v regiji in na nacionalni ravni. Povsod širi planinski duh, skrb za varstvo okolja in vrednote prostovoljstva.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, zaslužnega znaka MK, srebrnega znaka MK, priznanja častni vodnik in plakete občine Moravče.

Lovro Telban (2. 7. 1957) Planinsko društvo Sovodenj

Lovro Telban je dolgoletni zaslužni član PD Sovodenj, saj že več kot 40 let s svojim znanjem in izkušnjami prispeva k razvoju društva. V tem času je organiziral in kot planinski vodnik kategorij A in B tudi vodil nešteto izletov v gore. Leta 1984 je bil prvič izvoljen za načelnika vodnikov. Svoje vodniške sposobnosti je nadgrajeval z obnavljanjem licence in tudi z udeležbo na alpinističnih odpravah. Aktivno je sodeloval pri organizaciji del in gradnji planinskega doma na Ermanovcu, ki je bil slovesno odprt leta 1985.

Kot markacist je pridobival sodelavce in oblikoval odlično ekipo markacistov, s katerimi je obnavljal in vzdrževal planinske poti. V zadnjih dveh letih je aktivno sodeloval v projektni skupini, ki je načrtovala novo traso

občinske pohodne poti občine Gorenja vas - Poljane. Predsednik PD Sovodenj je že 21 let. V tem času je posodobil delovanje društva, okrepil sodelovanje z drugimi društvi, spodbujal družabne dogodke, izobraževal podmladek in poživil splošno planinsko udejstvovanje v kraju. Vedno je poudarjal vrednote planinstva, nesebičnost, skromnost, spoštovanje narave, dobre planinske navade in stare običaje, s čimer je v članstvo privabil cele družine.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS.

Stanislav Tomšič (24. 10. 1947) Planinsko društvo Pošte in Telekomoma Ljubljana

Stanislav Tomšič je član PZS neprekinjeno od leta 1968, prvi vpis pa je zabeležen že leta 1955. Več kot 20 let deluje v vodstvenih organih in odsekih PD Pošte in Telekomoma Ljubljana. Od leta 2001 do 2015 je bil predsednik društva, zdaj je podpredsednik, zadolžen za področje propagande, gospodarstva in vodništva. Kot predsednik društva je vsa leta sodeloval v Meddruštvenem odboru PD Ljubljane, kot vodnik PZS kategorij A, B in D pa pripravljal in vodil številne društvene izlete in planinska potovanja po domovini in tujini. V obdobju 2004–2006 je bil namestnik načelnika Vodniške komisije PZS. Aktivno sodeluje pri vzdrževanju planinskih poti na Prisojniku in v okolici Ljubljane. Pomemben je njegov prispevek pri ekološki obnovi Poštarskega doma na Vršiču, ki je prejel certifikat PZS Okolju prijazna koča. Več let je urejal društveno glasilo Pod Prisojnikom, je tudi urednik vsakoletne brošure Okvirni program izletov društva in jubilejnega Zbornika ob 60-letnici društva. Stanislav Tomšič je prejel številna priznanja za aktivno sodelovanje z drugimi planinskimi društvi in zvezami tako v Sloveniji kot na Hrvaškem.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, priznanj Vodniške komisije PZS za 5- in 10-letno delo, spominske plakete ter več društvenih priznanj.

SPOMINSKE PLAKETE 65 LET

Marica Breznikar (3. 8. 1950) Planinsko društvo Rimske Toplice

Marica Breznikar je članica PD Rimske Toplice od leta 1983. Vse od vstopa v planinsko organizacijo je bila aktivna predvsem na Koči na Kopitniku. Z možem Francijem, ki je bil dolgoletni gospodar koč, je ves čas pomagala pri njeni izgradnji in vzdrževanju, izkazala se je predvsem pri gospodinjstvem delu. Dolga leta je bila dežurna na koči, pri tem je vedno opravila tudi druga dela, ki niso bila vezana samo na dežurstvo. Skrbela je za vzorno čiščenje notranjih prostorov, ni pa pozabila tudi na urejanje okolice koč. Njena vsakoletna skrb je bila namenjena zasaditvi rož na balkonu in okenskih policah.

Marica je sodelovala pri pripravi in izvedbi taborov za mlade planince. Z njimi se je udeleževala pohodov in izletov. Veliko dela je opravila ob izvedbi različnih prireditev na Kopitniku, njena stalna naloga je bila na primer tudi realizacija srečelova. K delu je, ko je bilo potrebno, pritegnila tudi svoje prijateljice, ki sicer niso članice PD Rimske Toplice. Vse te naloge še vedno opravlja z velikim veseljem in predanostjo, rada pa se udeležuje tudi pohodov in izletov.

Stanko Curk (15. 11. 1949) Planinsko društvo Saturnus

Stanko Curk je član Planinskega društva Saturnus od leta 1972. V vsem tem času je bil aktiven član društva. Opravljal je funkciji tajnika in blagajnika, v obdobju 2010–2014 pa je bil predsednik društva. V vseh letih članstva je sodeloval pri organizaciji in izvedbi izletov ter skrbel za obveščanje. Na začetku njegovega delovanja ni bilo elektronskih medijev, zato je moral za informiranje članov poskrbeti drugače. Objavljal je razpise na oglasnih deskah in po oddelku, kjer je bil zaposlen. Na ta način je tudi pridobil veliko novih ljubiteljev narave in posledično tudi nove člane.

V obdobju štiriletnega predsedovanja društvu je aktivno sodeloval z Meddruštvenim odborom PD Ljubljana in pri raznih prireditvah in predstavah društva v Četrtni skupnosti Polje. Pomagal je pri organizaciji 40. planinskega tabora z MDO PD Ljubljana. Vodil je številne izlete doma in v tujini. V društvu je še vedno aktivno kot član upravnega odbora. Leta 2013 je prejel priznanje za 40 let zvestobe društvu. Stanko s svojim prostovoljnim delom daje pečat društvu in organizaciji, ki ji pripada.

Franc Kapun (1. 1. 1950) Planinsko društvo Rimske Toplice

Franc Kapun je član Planinskega društva Rimske Toplice od 1966. leta. Že kot osnovnošolec je rad zahajal na Kopitnik, pozneje pa je aktivno sodeloval pri izgradnji Koče na Kopitniku ter pri njenem vzdrževanju. 1982. je opravil tečaj in izpit za gorskega stražarja. Je velik zagovornik čiste narave, sedaj ko postaja skrb za ekologijo vse bolj pomembna, si prizadeva za čisto okolje tudi na drugih področjih.

V letih 1984 do 1988 je sodeloval v planinskem krožku osnovne šole kot predavatelj za topografijo in osnove kartografije. Mlade planince je pripravljajal za orientacijska tekmovanja. Franc se je posebej izkazal pri pripravi in izvedbi teh tekmovanj. Bil je tudi aktiven udeleženec taborov Mladi planinec.

Za požrtvovalno dežurstvo v koči in uspešno propagandno delo je bil nagrajen s priznanjem, ob 35-letnici društva pa so se mu oddolžili še s plaketo PD Rimske Toplice. Sodeloval je pri vseh prireditvah na Kopitniku in bil vseskozi dejaven v organih društva, tako v upravnem odboru, v odseku za propagando, v odboru za priznanja, nekaj časa je bil v. d. predsednika društva, sedaj pa je že tretji mandat predsednik nadzornega odbora. Franc je tudi tisti, ki povezuje planince z drugimi društvi v kraju.

Franc Kosmač (1. 3. 1950) Planinsko društvo Luče ob Savinji

Franc Kosmač, član PD Luče od leta 1963, je s svojim delom začrtal društvu visoke cilje. Med leti 1990–2010 je zanesljivo, uspešno in s srcem opravljajal naloge predsednika. V tem dvajsetletnem obdobju je društvo delovalo v duhu razvoja in tovarštva, ki povezuje planince. Njegovo delovanje je bilo opazno tako na materialnem področju kot na medosebnih odnosih. Zaslužen je za urejenost Koče na Loki in poznan po vodenju izletov po naših Alpah.

Organiziral je prvi zimski Arničev pohod na Raduho, ki je postal tradicionalen; letos so se ga že petindvajsetič zapovrstjo udeležili številni planinci iz vse Slovenije.

Uspešno je koordiniral delo z mladimi. Mladi planinci so se vsa leta udeleževali taborov in hodili na izlete, pri čemer sta jim bili vedno zagotovljeni finančna in druga pomoč. Sodeloval je s Savinjskim MDO PD in s Planinsko zvezo Slovenije. Cenjeno je bilo tudi njegovo sodelovanje z drugimi društvi v kraju, s sosednjimi planinskimi društvi ter z Občino Luče.

Franc Kosmač vsa leta vlaga v društveno delo svoj prosti čas in energijo. Je uspešen organizator, kar je bilo opazno pri ureditvi Koče na Loki, kjer je tudi veliko delal. Sedaj je član upravnega odbora. Kot markacist vestno skrbi za varne poti v pogorjih Raduhe in Rogatca.

Jože Stegnar (28. 10. 1950) Planinsko društvo Križe

Jože Stegnar je dolgoletni član PD Križe, in sicer že od leta 1960. Njegovo delo se odraža v uspešnem delovanju in izjemnih dosežkih v matičnem planinskem društvu in širše. Sodeloval je pri obnovi koč na Kriški gori v obeh obdobjih obnove, pri gradnji prve tovarne žičnice in pri vseh njenih naslednjih posodobitvah in vzdrževalnih delih. Aktivno je sodeloval tudi pri gradnji planinskega zavetišča in pomožnega objekta v Gozdu. Bil je med pobudniki in nato organizatorji tradicionalnega zimskega TRIM pohoda na Kriško goro. Od leta 1978 pa vse do danes je markacist, od leta 1973 naprej pa član upravnega odbora društva. Še vedno sodeluje pri vseh društvenih aktivnostih.

Slavica Tovšak (27. 12. 1950)
Planinsko društvo Jakob Aljaž Maribor

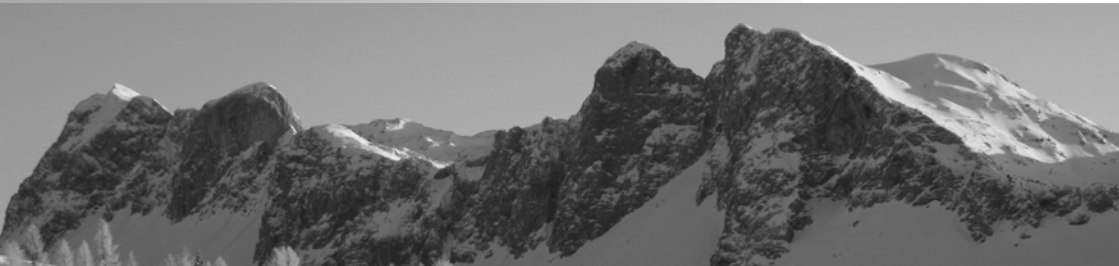
Dr. Slavica Tovšak je članica planinske organizacije od svojega 22. leta, ko je začela obiskovati domača in tuja gorstva. Leta 1974 je postala mladinska vodnica PZS. V tem obdobju je vodila po slovenskih planinskih poteh učence z OŠ Ivana Cankarja. V letu 1996 je postala vodnica PZS kategorij A in B in od takrat vodi do osem izletov na leto.

Slavica ni dejavna samo pri organizaciji in izvedbi izletov, ampak daje pomemben pečat delu na področju MDO PD Podravja in na nivoju Planinske zveze Slovenije. Več let je bila predsednica MDO PD Podravja in 14 let predsednica PD Jakob Aljaž Maribor, sedaj je podpredsednica obeh organov. Pomembne naloge je opravljala v PZS, tako je bila članica glavnega odbora, predsednica komisije za muzejsko dejavnost in en mandat podpredsednica PZS. Tudi sedaj je aktivna v organih PZS, saj je voljena članica UO PZS, vodja odbora za založništvo in informiranje pri PZS ter vodja raziskovalne skupine PZS. V svojem dosedanjem 43-letnem delovanju v okviru PZS je bila dejavna na toliko področjih, da ga skorajda ni planinca, ki je ne bi poznal ali pa vsaj slišal zanjo. Vse prevzete obveznosti opravlja z veliko mero odgovornosti, kar vsi, ki jo poznamo, posebej cenimo.

SPOMINSKE PLAKETE

70 LET

Janez Dovžan (1. 1. 1945) Planinsko društvo Dovje – Mojstrana

Navdahnjen z uspehi »mojstranških veveric« se je Janez Dovžan pridružil uspešni generaciji alpinistov, ki so v sedemdesetih letih sodili v vrh slovenskega alpinizma. Poleg številnih zahtevnih vzponov v domačih in evropskih gorah je bil udeleženec odprave na Kangbačen (1974) in Makalu (1975), opravil pa je tudi prvi slovenski vzpon v El Capitanu in številne druge vzpone v gorstvih Južne Amerike.

Ob alpinističnem delovanju in uspehih je že od leta 1969 aktiven kot gorski reševalec, sodeloval pa je tudi pri nekaterih akcijah društva na gospodarskem področju ter tematskih dejavnostih Slovenskega planinskega muzeja. Za svoje delovanje je poleg nešteti priznanj dobil tudi priznanje GRS in najvišje priznanje društva – svečano listino PD Dovje - Mojstrana.

Vladimir Možina (13. 7. 1945) Planinsko društvo Pošte in Telekomoma Maribor

Vlado Možina, rojen v Zavrču, je dolgoletni član PD Pošte in Telekomoma Maribor. Kot dijak se je 1966 najprej pridružil planincem Pošte in Telekomoma Ljubljana. V vseh treh letih šolanja se je udeleževal planinskih izletov in pohodov. Takrat so planine postale njegova največja ljubezen. Po končani šoli se je takoj vključil v takratno PD Pošta in Telekom Maribor, katerega član je že 49 let. Prehobil je Slovensko planinsko pot, Haloško planinsko pot, Pot po Svečinskih gorah ter večji del Poti kurirjev in vestistov NOV Slovenije.

Že desetletja skrbi za organizacijo izletov in sodeluje pri organizaciji in

izvedbi srečanj planincev Pošte in Telekom Slovenije. Je tudi dolgoletni vodnik. V veliko zadovoljstvo mu je, da se člani izletov pod njegovim vodenjem zelo radi udeležujejo. Kot zgleden in prizadeven planinec daje vedno dobrodošle pobude za povečanje udeležbe na izletih in za večjo prepoznavnost Poštarskega doma pod Plešivcem. Vlado rad prenaša svoje planinsko znanje in izkušnje na mlajše generacije, predvsem pa je zaslužen, da v društvu živi izletniška dejavnost.

Janez Pretnar (3. 2. 1945) Planinsko društvo Radovljica

Janez Pretnar se že od mladih nog ukvarja s planinstvom. V PD Radovljica je pričel bolj aktivno sodelovati pri šestnajstih letih. Najprej je kot mladinski vodnik vodil izlete za mladino, kasneje pa se je pridružil vodniškemu odseku. Od leta 1962 deluje v upravnem in nadzornem odboru društva, bil je tudi načelnik mladinskega odseka in gospodar, od 1976 do 1980 pa predsednik društva. Še vedno je aktiven planinski vodnik in član upravnega odbora. Kot učitelj smučanja ter sodnik na tekmovanjih je deloval še v Smučarskem klubu Radovljica in pri Športni zvezi Radovljica, kjer je zastopal smučanje in košarko.

Opazno je bilo njegovo delo v komisijah PZS, tako v mladinski komisiji in v komisiji za odprave v tuja gorstva, bil je vodja odbora za orientacijo in član uredniškega odbora Planinskega vestnika. 24 let je bil načelnik komisije za mednarodno sodelovanje, ki se je kasneje preimenovala v Komisijo za gorsko popotništvo. En mandat je bil član mladinske komisije pri UIAA.

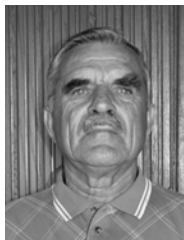
Štefan Purgar (21. 12. 1945) Planinsko društvo Cerkno

Štefan Purgar je dolgoletni aktivni delavec v planinstvu. Član PD Cerkno je od leta 1971 in vse od tedaj je aktivno vključen v delo društva. Kot prizadeven markacist je dolga leta skrbel za planinske poti. Uvrščamo ga med najbolj delavne člane gospodarskega odbora; njegove sposobnosti so močno dobrodošle, še posebej ko je potrebno na koči na Poreznu opraviti kaka zidarska in gradbena dela. Med planinci je cenjeno njegovo obširno poznavanje slovenskih gora, kar pride najbolj do izraza na društvenih izletih, ki se jih rad udeležuje. Štefan Purgar ima za uspešno delovanje cerkniškega društva nedvomno velike zasluge.

Blagoja Tošeski (17. 1. 1945) Planinsko društvo Metlika

Blagoja Tošeski je med najaktivnejšimi člani Planinskega društva Metlika. Ljubezen do narave in planin je prinesel iz rodnega Kruševa in madežonskih planin, katerih lepote so po njegovi zaslugi spoznali tudi metliški planinci. Od leta 1983, ko je postal član PD Metlika, zavzeto in energično deluje na raznih področjih. Še vedno je aktiven kot član upravnega odbora, sodeloval je pri adaptaciji in urejanju prostorov društva, še posebno zavzeto pa pri izgradnji koč na Krašnjem vrhu, kjer je opravil veliko prostovoljnih ur tako z delom kot pri pridobivanju sponzorjev in iskanju drugih oblik pomoči.

Iz ljubezni do hribov in želje, da bi nanje popeljal druge, je opravil vodniški tečaj. Kot vodnik se je tudi redno izpopolnjeval. Svoje znanje uporablja in prenaša zlasti na mlade člane na številnih pohodih, občasno pa sodeluje tudi pri planinskem krožku na osnovni šoli. Veliko svojega časa posveti planinski organizaciji in dejavnostim v društvu; kot soorganizator in pobudnik le-teh je nepogrešljiv. Društvu pripada z vsem srcem. To vedo vsi, ki so pod njegovim vodenjem spoznali gore in občutili njihove lepote.

Štefka Urh (20. 7. 1944) Planinsko društvo Zabukovica

Štefka Urh je že 32 let zelo aktivna članica Planinskega društva Zabukovica. Je članica vodstva, vodnica in mentorica, še posebno na področju vzgoje mladih. Kot mentorica skrbi za planinske skupine na osnovni šoli Griže, vodi pa tudi mladino izven šole, sodeluje pri organizaciji izletov in planinskih taborov, saj predobro ve, kako znajo otroci uživati v naravi in kaj jim pomeni preživeti teden pod šotori. Z mladimi sistematično hodi po različnih veznih poteh po Sloveniji in jim tako odkriva lepote domovine. Pod njenim mentorstvom se na osnovni šoli izvaja akcija Mladi planinec. Kot dolgoletna planinska športna delavka se zaveda pomena pridobivanja podmladka, zato vedno poudarja in zagovarja delo z mladimi, tako z osnovnošolci kot z mladinci. Z njimi se zna veseliti ob uspehih na orientacijskih tekmovanjih in jih spodbujati za nadaljnje delo. Vsak tretji četrtek v mesecu pa namenja tudi starejšim od 65 let, ki jih varno vodi na njihovih izletih.

SPOMINSKA PLAKETA

75 LET

Roman Jeras (4. 8. 1940) Planinsko društvo Saturnus

Roman Jeras je ustanovni član Planinskega društva Saturnus v letu 1970. Ves čas je bil aktiven v upravnem odboru. Prizadeval si je za vključitev mladih v planinsko društvo in bil pri tem zelo uspešen. Na željo članov so organizirali izlete vsak vikend. A tedaj v društvu še ni bilo izšolanih vodnikov. Kot velik ljubitelj gorske narave si je zelo želel pridobiti več znanja za varno vodenje članov na izletih. Tako si je leta 1989 pridobil licenco za vodnika PZS A kategorije. Svoje znanje je kasneje prenašal na druge člane in jih s tem spodbujal, da so še z večjim veseljem hodili na izlete. Funkcijo vodnika je vzorno opravljal do leta 2002.

Zaradi svoje priljubljenosti je bil kar trikrat izvoljen za predsednika društva. Organiziral je razne prireditve, udeleževal se je taborov, sodeloval z drugimi društvi... Sedaj je predsednik častnega razsodišča. Leta 2013 je prejel priznanje za 40 let zvestobe društvu, leta 2015 pa so mu v zahvalo za dolgo in bogato planinsko delovanje podelili naziv častni član društva.

Meta Petrič (14. 6. 1940) Planinsko društvo Brežice

Meta Petrič je dolgoletna aktivna članica Planinskega društva Brežice. Od leta 1965 do upokojitve je bila mentorica planinske skupine na Osnovni šoli Brežice. Kmalu po vključitvi v društvo je uspešno opravila mentorski tečaj in tečaj za planinske vodnike. Dve desetletji je bila tajnica Planinskega društva Brežice. Vrsto let je kot vodnica sodelovala v mladinskih in pozneje v družinskih planinskih taborih. Nekajkrat je organizirala planinsko šolo za mlade planince na šoli v Brežicah, sodelovala pa je tudi pri izvedbi planinske šole za odrasle in na številnih društvenih akcijah. Danes je Meta Petrič še vedno aktivna v planinski skupini upokojencev, v kateri potrjuje svojo pripadnost vrednotam planinstva.

Pavel Smolej (15. 6. 1940) Planinsko društvo Litija

Pavel Smolej se je v Planinsko društvo Litija včlanil leta 1979, pred tem pa je bil član Planinskega društva Radovljica. V letu 1987 se je prvič udeležil mladinskega planinskega tabora PD Litija. Od takrat naprej je skupaj z ženo Marijo sooblikoval podobo planinskih taborov. Dodajal jim je splošne vsebine. Prednjačila je likovna kolonija. Iskal je lokalne posebnosti in znamenitosti območja, kjer so bili locirani tabori, predvsem takšne, ki niso bile splošno poznane. Zato je pogosto animiral lokalne prebivalce, da so planincem pripovedovali o življenju in zanimivostih kraja. Aktivno je deloval tudi v gospodarskem odseku društva. Pripravil je načrte za sanacijo planinskega doma na Jančah in še sedaj bdi nad njim. Že dvajset let skrbi za podobo mesečnega društvenega glasila Obvestila PD Litija. Vsa likovna dela so originali in so zbrana v posebnem zborniku.

SPOMINSKE PLAKETE

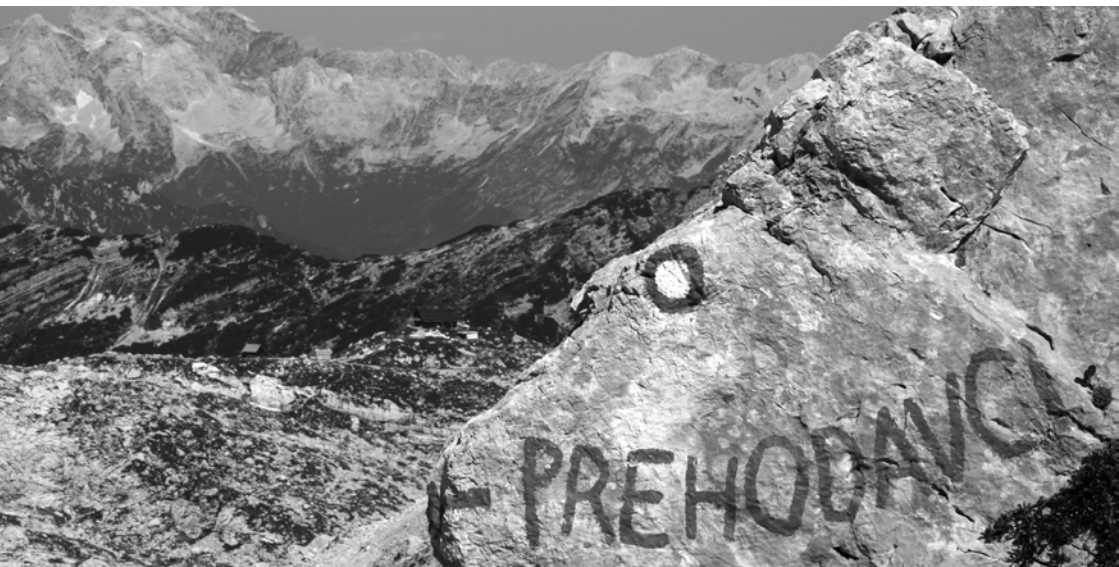
80 LET

Franc Vračko (6. 10. 1930) Planinsko društvo Maribor Matica

Franc Vračko je bil zadnjih 30 let aktiven odbornik PD Maribor Matica. Dejaven je bil predvsem v gospodarskem odboru. Dvajset let je bil podpredsednik društva, zadnjih deset let pa gospodar Koče na Žavcarjevem vrhu. Ves svoj prosti čas je ta uspešni in ugledni gospodarstvenik žrtvoval planinskemu društvu. S svojim bogatim znanjem in poslovnimi vezmi je poskrbel, da v času njegovega vodenja gospodarskega odbora društvo ni imelo nikdar finančnih težav, odnosi z oskrbniki koč pa so bili zgledno urejeni.

Z natančnostjo, tudi strogostjo, je bedel nad društveno blagajno, pri tem pa skrbel, da so se društveni prihodki pravično razdelili med osnovne planinske dejavnosti. Zavedal se je, da je za razvoj planinstva nadvse pomembno delo v mladinskem odseku, zato so bile v njegovem obdobju planinske osnovnošolske skupine deležne velike društvene pozornosti.

POSEBNA PRIZNANJA

Zlati častni znak PZS

JANEZ KOCIJANČIČ

Janez Kocijančič je konec sedemdesetih, v osemdesetih in v začetku devetdesetih let preteklega stoletja kot vodilni delavec podjetja Interexport in kasneje Adrie Airways pomembno pripomogel k velikim uspehom slovenskega alpinizma. Podjetje Interexport je prispevalo del oblačil za odpravo na Mount Everest leta 1979, podjetje Adria Airways pa je bilo pokrovitelj mnogih slovenskih alpinističnih odprav v tuja gorstva, dvema odpravama – Kumbakarna (Džanu) leta 1989 in Lotse 1990 – pa je bila Adria Airways tudi glavni pokrovitelj. V devetdesetih letih, ko je imela Planinska zveza Slovenije vedno večje težave pri zagotavljanju sredstev za izvajanje tečajev v šoli Nepalske planinske zveze v Managnu, je Janez Kocijančič v najbolj kritičnih trenutkih zagotovil pomembno finančno podporo, brez katere ne bi izvedli dveh tečajev in bi se sodelovanje PZS pri tej nepalski šoli verjetno prenehalo.

Kot dolgoletni predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez je s svojim poznavanjem in naklonjenostjo močno pripomogel k primerni umestitvi alpinizma v sistem kategorizacije slovenskih športnikov ter k ustreznemu vrednotenju statusa alpinizma ter športnega plezanja in planinstva na splošno v slovenskem športu. Je tudi eden izmed najbolj zaslužnih, da je PZS leta 2002 postala polnopravna članica Olimpijskega komiteja Slovenije in da ima PZS vse od včlanitve naprej svoje predstavnike v izvršnem odboru in v drugih organih te krovne športne organizacije. Po njegovi zaslugi je planinstvo imelo podporo tudi v promocijskih in nekaterih sponzorskih aktivnostih OKS-ZŠZ. Do decembra 2014, ko je zaključil svoje 25-letno vodenje OKS, se je kot vabljeni gost pogosto udeleževal tekem svetovnega pokala v športnem plezanju v Kranju, poleg tega pa je v svojem dolgoletnem delovanju tako na slovenski kot na mednarodni ravni pomembno pripomogel k promociji uspehov slovenskega alpinizma in športnega plezanja.

JELKO GABRIJEL FLAJS PD Tolmin in Društvo GRS Bovec

Gabrijel Flajs, Jelko, kot ga poznajo ljubitelji Bavšice, je eden izmed redkih, če ne celo edini stalni prebivalec alpske doline Bavšice pri Bovcu, kjer ima od leta 1980 Planinska zveza Slovenije vzgojno-izobraževalni center oz. planinsko učno središče. V tem učnem centru so se usposabljale mnoge generacije vodnikov PZS, mentorjev planinskih skupin in mladinskih voditeljev, izvajale so se tudi številne druge aktivnosti PZS. Tako tečajniki kot vodstva tečajev so imeli pogoste stike z Jelkom, saj je bil zadnjih 25 let tudi oskrbnik učnega središča PZS. Svoje delo je opravljal zelo vestno, poleg delovnih obveznosti pa je veliko dodatnega časa posvečal druženju z udeleženci akcij in jim na izviren način približal posebnosti in zanimivosti Bovškega in Bovčanov. Tudi po njegovi zaslugi so mnogi planinci spoznali, kaj so čompe!

S svojimi bogatimi planinskimi izkušnjami in odličnim poznavanjem gora v severozahodni Sloveniji je kot gorski reševalec postaje Bovec v več kot 40 letih aktivnega staža pomagal v stiski marsikateremu obiskovalcu gora. Leta 2000 je opravil tudi tečaj za prostovoljnega vodnika PZS in se leta 2008 vključil v delo vodniškega odseka PD Tolmin, kjer je izvedel več planinskih izletov v širšo okolico Bavšice, v zadnjem obdobju pa pomaga pri vodenju pohodniške skupine v sredogorje. Do upokojitve je bil kot nadzornik Triglavskega narodnega parka tudi poklicno vezan na slovenski gorski svet.

Vse te pripadnosti planinstvu in goram ne bi bilo, če ne bi že od malega živel z gorami in v gorah, ki jih tudi močno spoštuje.

POSEBNA PRIZNANJA

Jubilejna listina

PLANINSKO DRUŠTVO LITIJA

Leta 1905 je dvainštirideset ljubiteljev gora ustanovilo Litijsko podružnico Slovenskega planinskega društva. Vključevala je člane iz širšega zaledja, za katere so skrbeli izvoljeni zaupniki za Šmartno, Višnjo Goro, Zagorje, Hrastnik, Zidani Most in Radeče. Na prvi izlet so se podali že oktobra, na Primorsko jih je šlo kar petdeset, o čemer obstaja zapis v Planinskem vestniku, letnik 1905, številka 10. Brž se je pojavila želja, da bi v gorenjskih gorah imeli svojo planinsko kočo, a je načrte preprečila prva svetovna vojna. So pa po njej postavili zavetišče na Zasavski Sveti gori in nato še Tomazinovo kočo ter zavetišče na Sveti planini nad Trbovljami.

Po drugi svetovni vojni je organizirano planinsko društveno delo za nekaj časa zamrlo, leta 1952 pa je bilo ustanovljeno novo PD Litija, ki so ga do leta 1963 poimenovali tudi PD Litija - Šmartno. V tem času so postavili kočo na Jančah; tedaj je bila uvrščena na seznam kot 159. planinska postojanka v Sloveniji.

V 110-letni zgodovini PD Litija se je izmenjala vrsta predanih in delavnih predsednikov, ki so skupaj s člani vsakokratnih upravnih odborov in s številnimi zagnanimi posamezniki zaznamovali društvo, prispevali k njegovi vsebinski rasti in vse večji številčnosti. Bilo je obdobje, ko so se usmerili k delu z mladimi, ko so živahno delovali mladinski, markacijski, propagandni in gospodarski odseki. Odprli so Badjurovo krožno pot, uvedli zimske pohode na Tisje in planinske tabore, ustanovili so alpinistični in turno kolesarski odsek, sekcijo Sokol... Priljubljeni so postali planinski dogodki, kot so V štirih letnih časih na Janče, Križem kražem po Zasavju, Prijatelji Janč – Janški prijatelji. Da bi bilo članstvo čim bolj obveščeno o dogajanju v društvu, so začeli 1997 izdajati Obvestila PD Litija. V okviru planinskih taborov, doslej jih je bilo že enainpetdeset, pa je zrastle društveno glasilo Prusik – v tem jubilejnem letu je izšla že 45. številka.

To je le kratek prelet nekaterih izstopajočih dejavnosti litijskega planinskega društva, ki se mu z jubilejno listino zahvaljujemo za plodno utrjevanje, negovanje in širjenje planinske tradicije.

POSEBNA PRIZNANJA

Pohvala

DAVID DEBELJAK

David Debeljak je predstavil diplomsko nalogo z naslovom Računalniška aplikacija za vodenje vadbe športnega plezanja. Je diplomirani trener na Fakulteti za šport, inštruktor športnega plezanja in alpinist. Vodi skupino za postavljanje smeri in skrbi za tehnično podporo spletne strani in računalnikov v Plezalnem centru. Na različnih delavnicah in tečajih poučuje mlade in odrasle. Plezanje je njegova življenjska filozofija, saj je le-to zanj pomanjšana šola življenja. Sodeloval je v mnogih odpravah, med drugim v Pakistanu, Kirgiziji, ZDA. V letu 2011 je bil eden izmed nagrajencev za najboljše dosežke v alpinizmu.

Legenda:

- PZS: Planinska zveza Slovenije
- PZJ: Planinska zveza Jugoslavije
- MDO PD: Meddruštveni odbor planinskih društev
- MK: Mladinska komisija
- MV: mladinski vodnik
- CZ: Civilna zaščita

